

λίαν δύναται τις νὰ προφύγη καὶ εἰς αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα ἀπ' εὐθείας. Ὁ δὲ τρόπος τῆς πρὸς τοῦτον προσφυγῆς εἶναι ὁ ἐξῆς· ὁ προσφεύγων, οἷας δήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ, ὑφίλει νὰ παρουσιασθῆ ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ θαλάμου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ νὰ ρίψῃ λίθον κατὰ τῶν κινκλίδων τῶν μνησθέντων παραθύρων· τούτου δὲ γενομένου συλλαμβάνεται παραχρῆμα ὑπὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν φυλάκων καὶ ἀμέσως εἰσάγεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαπιστῶν εἰς τὸν αὐτοκράτορα· ἀλλὰ πρὶν ἢ λάβῃ τὴν ἀδειαν ν' ἀποταθῆ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑφίλει νὰ υποβληθῆ εἰς πεντήκοντα ραβδισμούς· ἐπομένως ἀπογυμνοῦται καὶ ρίπτεται πρηνῆς κατὰ γῆς, καὶ δύο τῶν φυλάκων καθήμενοι ἐπ' αὐτοῦ, δηλαδὴ ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ ὁ ἕτερος ἐπὶ τῶν κνημῶν του, τὴν μαστιγοῦσιν ἐναλλάξ καὶ ἰσοχρόνως με ράβδους ἐξ ἰνδοκαλάμου, πρὸ πολλοῦ ἐν τῷ ὕδατι πρὸς τοιαύτην χρῆσιν μαλαχθέντας. Παλλάκις ὁ αὐτοκράτωρ μαντεύων ἐκ τῆς φυσιογνωμίας καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τὸ δίκαιον τοῦ προσφυγόντος, δίδει ἅμα μετὰ τὸν πρῶτον ἢ δεύτερον ραβδισμόν τὴν ἀδειαν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ οὕτω τὸν ἀπαλλάττει τῶν προειρηθέντων ραβδισμῶν. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῆ ὅτι πραγματικῶς ἠδικήθη, οὐαὶ εἰς τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίας! Οἱ Σίνοι ἔχουσι καὶ νομίσματα, ὡς τὰ ἡμέτερα, συγκείμενα ὁμοίως ἐκ μεταλλικοῦ τινος μίγματος μικρᾶς ἀξίας καὶ μελανοῦ χρώματος· ταῦτα ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ βασιλεύοντος καὶ ἀπ' ἑτέρου τὸ τοῦ νομίσματος. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῶν εἶναι τὸ λεγόμενον *Asan*, ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ τάλληρα. Τοῦτο δὲ διαιρεῖται εἰς δέκα *Zien*, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἰσοδυναμεῖ με ἕκτόν *Φουέν*, ὧν ἕκαστον τιμᾶται σχεδὸν τέσσαρα *Κάξ*, καθότι τὸ *Asan* διαιρεῖται εἰς τριακόσια *Κάξ*. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων τῶν νομισμάτων μεταχειρίζονται καὶ τεμάχια χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀχαράκτου ὄθεν καὶ φέρουσι πάντοτε ἐν τοῖς ὑποδήμασιν αὐτῶν φαλλίδιον καὶ μικρὸν τι ζύγιον διὰ νὰ κόπτωσι καὶ σταθμίζωσιν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς αὐτῶν συναλλαγμασιν.

Ὅχι ἦττον διαφέρουσιν οἱ Σίνοι τῶν Εὐρωπαϊῶν καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ ἔθιμα. Οὕτως ἐνῶ εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν συνειθίζουσι νὰ νυμφεύωνται οἱ ἄνδρες πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς ὄριμον ἡλικίαν, ἀπ' ἐναντίας οὗτοι, ἅμα εἰσέλθωσιν εἰς τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των, νυμφεύονται λαμβάνοντες μὲν μίαν μόνην σύζυγον, ἑταίρας ὁμοίως ὅσας δύνανται νὰ διατηρήσωσιν. Οἱ γάμοι τελοῦνται ὡς ἐρεξῆς· ὅστις θέλει νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα του ὑφίλει νὰ τὴν κλείσῃ πρότερον εἰς ἐπὶ τούτου κατασκευασθὲν καὶ ἀνάλογον μετὰ τὴν κατάστασίν του κιβώτιον ἢ μᾶλλον φορεῖον, τὰς δὲ κλείς αὐτοῦ παραδίδει εἰς τινὰ τῶν ἐπὶ τούτου μεσιτριῶν γνωστοποιῶν αὐτῇ καὶ τὸ ποσὸν τῆς προικῆς. Αὕτη δὲ λαβοῦσα τὰ κλείς περιέρχεται ζητοῦσα ἀνάλογον γαμβρὸν μετὰ τοῦ ὁποίου συμφωνήσασα παραδίδει τὰς κλείς τοῦ ἐμπεριέχοντος τὴν νύμφην φορέου. Ἀκολουθῶς εἰδοποιεῖ τοὺς γονεῖς τῆς νύμφης ἵνα πέμψωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ

γαμβροῦ τὸ μνησθέν φορεῖον καὶ τὴν ὑποσχεθεῖσαν προῖκα· καὶ αὕτη πολλάκις εἶναι ἡ τελευταία ὥρα, καθ' ἣν διαχωρίζονται δια παντός αἱ θυγατέρες ἀπὸ τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφοὺς των· διότι καὶ ἐν Κίνα ὡς καὶ ἐν Τουρκίᾳ αἱ γυναῖκες διατελοῦσιν εἰς ἰδιαιτέρον γυναικωνίτην ὅπου δὲν εἰσέρχεται ἄλλος τις ἢ ὁ σύζυγος, καὶ ἐξερχόμεναι φέρουσι πάντοτε τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον, ὡς αἱ τούρκισσαι τῶν πλουσίων μάλιστα αἱ γυναῖκες σπανίως ἐξέρχονται τοῦ οἴκου, καὶ τότε ἀκόμη φέρονται εἰς πολυτελὲς φορεῖον, ἢ ἐφ' ἵππου ἢ ὄνου, καὶ οὐδέποτε πεζαί. Ὁ γάμος δὲ οὗτος δὲν θεωρεῖται ἀδιάλυτος, καθότι ὁ ἄνθρωπος δύναται ὡσάκις δὲν εὐχαριστεῖται ν' ἀποπέμψῃ τὴν σύζυγον, ἐπιστρέφων ὁμοίως καὶ τὴν προῖκα. Ἐὰν δὲ ἔχη μετ' αὐτῆς καὶ τέκνα δύναται ἢ νὰ

Γυνὴ ἐν Σίνα κατασκευάζουσα ταινίας.

κρατήσῃ αὐτὰ ἢ νὰ τὰ ἀποπέμψῃ μετὰ τῆς μητρὸς των, χορηγῶν καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διατροφὴν καὶ συντήρησιν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ δὲ χρῆος ἔχει καὶ ὡς πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀποπεμπομένων παλλακίδων, ἐνῶ, ἂν ἡ ἀποπεμπομένη δὲν ἔχη τέκνα, δὲν ἐπιστρέφει οὐδ' αὐτὴν τὴν προῖκά της.

Ἐκατὸς οἰκογενειάρχης εἶναι καὶ ἀπόλυτος κύριος τῆς οἰκογενείας, ἐπομένως δύναται οὐ μόνον νὰ τιμωρήσῃ ὅπως βούλεται τοὺς οἰκείους καὶ τὰ ἀνδράποδα αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τούτοις νὰ πωλήσῃ ἢ καὶ θανατώσῃ αὐτὰ· μάλιστα οἱ ἔχοντες ἀνάπηρα ἐκ γενετῆς τέκνα συνειθίζουσι νὰ τὰ ρίπτωσιν εἰς τὸν ποταμὸν, ὑπερ πράττουσι καὶ δι' αὐτὰ τὰ καλῶς ὀργανισμένα οἱ ἔχοντες πολυάριθμον καὶ ὑπερ τοὺς πόρους αὐτῶν οἰκογένειαν· ὥστε, κατὰ τοὺς γινόμενους ὑπολογισμοὺς, ρίπτονται ἑτησίως εἰς τοὺς